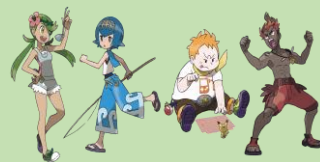

Číslo 1
Ročník desátý
Školní rok 2016/2017

Školák

Vše o Školní
olympiádě

Pokémoni GO

Jíte při
hodině?

Den s...

The Action
New Generation

Co si dát na podzim?

Začátek školního roku
je už minulostí

Velký rozhovor
s olympionikem
Jiřím Beranem

Školní olympiáda

Na naší škole je školní olympiáda velmi oblíbená. Probíhá tak, že pár dní předem nalosují učitelé týmy, které nesou jméno státu, pod jehož vlajkou soutěží. V předposlední školní den ráno si na hřišti kapitáni seskupí týmy. Poté si vezmou příslušnou vlajku a paní ředitelka o chvíli později zahájí další školní olympiádu. Soutěží se v různých disciplínách, ať už to je stavění vysokých staveb z malých plastových kostek nebo střelení ze vzduchovky. K velmi oblíbeným disciplínám se také řadí člunkový běh nebo hod na basketbalový koš. Na závěr sportovního dne probíhá vyhlášení výsledků. Každý účastník obdrží malou sladkost a vítězové i drobné ceny.

Luky

Jak Školní olympiáda 29. června 2016 probíhala?

Školní olympiáda se jako každý rok (pokud ovšem není počasí, jak se říká „pod psa“) konala na fotbalovém hřišti. Letošní olympiády se účastnilo téměř tři sta sportovců zařazených do celkem deseti družstev. Někteří lidé v tom můžou vidět symboliku, protože se soutěžilo i v deseti disciplínách. (Symbolika v tom však není, je to z prostého důvodu - každé družstvo má být na jedné disciplíně, aby se netvořily fronty). Každý tým má název podle nějaké evropské země. Jsou to např. Česko, Německo, Rakousko atd... Ale jen jedna z těchto zemí může vyhrát a tento rok to bylo Německo.

Matěj

Libila se ti letošní olympiáda?

Ondřej Svoboda – Ano, moc.

Kačka Karnová – Ano, olympiáda byla super jako každý rok.

Anna Vlasáková – Ano.

Přidal/a bys nějakou disciplínu?

Lukáš Zvěřina – Plavání.

Denisa Řezáčová – Ne.

Richard Sladký – Lukostřelbu.

Za jakou zemi bys chtěl příště soutěžit?

Tomáš Stejskal – Za Německo.

Jan Janoušek – Chtěl bych být v týmu Řecka.

Petr Ort – Za Francii.

Š. Kačka

**A
n
k
e
t
k
a**

Máte nějakou svoji „ulehčovací“ techniku?

Máme vybudovaný systém krabiček a přehledný arch, kam výsledky zapisujeme.

No a samozřejmě používáme kalkulačku.

Kolikátým rokem tuto „práci“ děláte?

Počítání výsledků dělám od první olympiády. Takže už to je... let.

**Rozhovor s paní učitelkou
Jaroslavou Konývkovou**

Paní učitelka už dlouhé roky počítá výsledky olympiády. A protože nás zajímá, jak takové počítání vypadá a co vše musí „výpočetní středisko“ zvládnout, položili jsme paní učitelce pár otázek.

Je pro Vás všechno to sčítání bodů jednoduché? Baví Vás to?

Jednoduché to není. Musíme dávat pozor na to, kde přepočítat výkony na průměr na jednoho žáka nebo kde neprůměrovat. Důležité je i správné přidělení bodů, někdy má několik států stejný výsledek. Jednou se nám stalo, že jsme s paní učitelkou konečné výsledky napsaly obráceně. První byl desátý a naopak. Ale odhalit se nám to podařilo ještě před vyhlášením výsledků. Jiný omyl se nám nikdy nepovedl. Všechny výsledky byly vždy v pořádku.

Ujala jste se sčítání dobrovolně, nebo vám tuto funkci někdo navrhl?

Při první olympiádě mi tato „funkce“ byla přidělena a zůstala mi i v dalších ročnících. Nevadí mi to.

Jak se Vám spolupracuje s paní učitelkou Mendlíkovou? Máte jednotlivá družstva rozdělená?

S paní učitelkou se mi spolupracuje dobře. Družstva rozdělená nemáme. Počítáme výsledky, jak nám je jednotlivá družstva dodávají. Jenom výsledky časové, kde přepočítáváme na vteřiny, mi paní učitelka přenechává.

Chtěla byste být u nějakého stanoviště, nebo vám to vyhovuje takhle?

Takhle mi to vyhovuje. Kdyby bylo ale potřeba, mohla bych jít i na nějaké stanoviště.

Tipujete si, jaká družstva vyhraji? Máte přehled, jaké země vyhrávají nejčastěji?

Přehled o tom, která družstva v minulosti vyhrála, nemám. Myslím, že se ve vítězstvích střídají.

Máte tip na výherce Olympiády 2017?

Tip na výherce nemám. Výhru budu přát těm, kteří budou nejlepší.

ptala se Kristy

Letní olympijské hry 2016

Letní olympijské hry se konaly od 5. do 21. srpna v Rio de Janeiru v Brazílii. Zúčastnilo se jich 207 zemí a 11 303 sportovců z celého světa. Celkem proběhlo 306 soutěží ve 28 sportech.

České úspěchy

Naši sportovci získali celkem 10 medailí a v celkovém pořadí se umístili na 43. místě.

Zlato: Lukáš Krpálek (judo)

Stříbro: Josef Dostál (rychlostní kanoistika)
Jaroslav Kulhavý (horská kola)

Bronz: Ondřej Synek (veslování), Barbora Špotáková (hod oštěpem), Petra Kvitová (tenis), Jiří Prskavec (kanoistika), Radek Štěpánek a Lucie Hradecká (čtyřhra tenis), Družstvo ČR (rychlostní kanoistika), Lucie Šafářová a Barbora Strýcová (čtyřhra tenis)

Sledovali jste v létě olympiádu?

David Egrt: Ne, je to pitomost.

Marek Mayer: Ne.

Eliška Svobodová: Ano, střelbu.

Kristína Kirajnová: Ano, gymnastiku.

Vojta Fišer: Ano. Fotbal, judo a atletiku.

Eliška Žáčková: Ano, moc ráda se koukám na sport a nejraději mám atletiku, veslování a kanoistiku.

Katka Karnová: Ano, plavání.

Jan Černohorský: Ano, fotbal a atletiku.

p. učitel Vlastislav Kopecký: Něco málo, skoky do vody.

p. učitel Lukáš Sedláček: Ne, nekoukal jsem se.

paní učitelka Ingrid Mendlíková: Ano, výkony sportovců, hlavně těch našich, sledujeme s manželem velice rádi. Fandili jsme všem “vodákům”, tenistům, atletům... Miluju zpomalené záběry při nejlepších výkonech sportovců celé planety. Objevili jsme i sporty nám dosud neznámé.

Saša

Letos v září to bylo už 94 let, co se narodil náš nejlepší běžec Emil Zátopek. Narodil se v Kopřivnici v chudé rodině a jeho kariéra začala díky atletickému trenérovi, který mu „přikázal“ jít na běžecké závody. Emil vzpomíná, jak se poprvé rozběhl a pocítil touhu vyhrát a na svých prvních závodech skončil na druhém místě. Hned poté přijal nabídku a přidal se k elitním běžcům ve Zlíně. Emil si sám vymyslel svůj tréninkový plán. Běhal za každého počasí a běhal v těžkých vojenských botách, někdy i s manželkou na zádech. Říkal, že díky tomu mu bude na závodech připadat, že má lehké nohy. Na své první olympiádě v roce 1948 soutěžil v běhu na 10 000 metrů a vyhrál zlatou medaili, v běhu na 5 000 metrů byl druhý. Na olympiádě v Helsinkách, o čtyři později, vyhrál zlatou medaili v maratónu, zlato v běhu na 10 000 metrů a zlato v běhu na 5 000 metrů a stal se tak jediným člověkem na světě, který zvítězil v těchto všech disciplínách najednou. Emil měl jedinečné moto: „Když nemůžeš, přidej.“ I když běh je disciplína individualistů, Emil byl velmi přátelský a díky své povaze byl mezi soupeři velmi oblíbený. A dodnes na něj ve světě vzpomínají jako na legendu.

Š. Kačka

Emil Zátopek:

„Vítězství je
skvělá věc,
ale přátelství
je ještě lepší.“

Quelle: Deutsche Fotostudio

Rozhovor s olympionikem Jiřím Beranem

Jiří Beran je sportovec, který letos v létě reprezentoval naši republiku na Olympijských hrách v Riu. Rozhovor s ním vám přináší Eva Štěpánová, která se s ním osobně zná ze svých tréninků.

Jiří Beran je Český reprezentant v šermu kordem. O účast na olympijských hrách usiloval již několikrát. Lotos se mu to podařilo, když na nominačním turnaji porazil všechny nominované šermíře z Evropy a vybojoval si poslední postupové místo pro náš kontinent na olympiádu. Sice se mu letos nepodařilo získat medaili, ale do paměti se zapsal svým férovým chováním. Při rozhodujícím zápase s brazilským reprezentantem opravil rozhodnutí rozhodčího ve svůj neprospěch a možná se tím připravil o postup do dalšího kola. (V zápase s Brazilcem A. Schwantesem Jirka ze začátku vedl, zápas se však otočil a Jirka prohrál 8:6). Jiřímu Beranovi je 34 let. Je ženatý a žije v Praze. Trénuje v klubu SC Praha pod vedením reprezentačního trenéra Jiřího Berana st., svého otce.

Jirko, jak jsi stíhal trénink a školu? Učitelé mi vycházeli celkem vstříc. Víceméně šlo spíš o víkendy. V pondělí, když potom byl nějaký test, „četl“ jsem si to v autě pod lampičkou.

Jak ses dostal k šermu? V kolika letech jsi se šermem začal? Můj táta šerموval a šerموval dobře. Tak jsem s ním jezdil na turnaje, když mi bylo okolo dvou tří let a sledoval jsem jeho šerm. V šesti nebo v sedmi jsem nevěděl, jestli budu šermovat, a tak jsem to v devíti zkusil a zůstalo mi to dodnes.

Jaké předměty tě ve škole nejvíce bavily a které spíš ne? Mě hrozně bavil zeměpis, ten jsem měl nejradši, protože jsem rád cestoval, hlavně mě bavily slepé mapy. Nejvíc jsem bojoval s češtinou, hrozné diktáty a méně strašný větný rozbor. Pamatuju si, jak jsem jednou dostal rovnou za pět z nadpisu diktátu. Tělocvik dobrý, ale nijak zvlášť jsem se na něj netěšil

Jak jsi trénoval dříve a jak trénuješ teď? Na začátku dvakrát, někdy třikrát týdně, dříve to bylo jen večer, třeba až do devíti. A teď trénuji dvakrát-třikrát denně, takže někdy začnu v sedm ráno a končím v osm večer. Nejradši mám tréninky ráno, vstanu a jako první dostávám školu. Pro mě je důležitý i spánek. Každá hodina naspaná do půlnoci je za dvě, třeba když jedu na závody, které

začínají už o půl deváté. Nejdřív se začnu protahovat na zemi, než začnu běhat.

Jak často dostáváš školu od táty? Čtyřikrát týdně, někdy pětkrát. Záleží na tom kdy. Jestli je po závodech nebo před nimi. Spíš čtyřikrát.

Čím jsi chtěl v dospělosti být? Stavařem. Bavilo mě to a dá se to dělat kdykoli. Dokud můžu dělat šerm, tak šermuju. Moje žena je architektka, a tak jí pomáhám s nějakými technickými věcmi, občas.

Co jsi vystudoval? Vysokou stavební školu ČVUT - pozemní stavby a konstrukce.

Jakého úspěchu si ceníš nejvíc? Tedy mimo postupu na OH? Tohle byl výjimečný turnaj, ale nejvíce si asi cením toho, když jsme loni byli pátí na MS Evropy v šermu družstev, o kousek nám utekla čtyřka. A individuálně asi vítězství na světovém poháru v roce 2007

v Argentině.

Kdy jsi vyhrál svůj první turnaj? Přiznám se, no, trvalo to chvíli. Než jsem vyhrál první turnaj, mohlo to trvat takové dva roky, už si to přesně nepamatuji.

Co plánuješ po skončení šermířské kariéry? Zůstanu v klubu. Částečně budu určitě dělat trenéra a k tomu se budu věnovat stavařině.

Dal bys své děti na šerm? A v kolika letech? Asi jo, ale nelámal bych je do toho, naši mě taky v tomhle nechali, abych si vybral, co mně se líbí a co mě baví nejvíc.

Jaké sporty jsi dělal před šermem? Který tě bavil nejvíc? Chvíli jsem plaval, to mě nebavilo. Hrál jsem softball, asi až do sedmnácti, mezitím jsem dělal individuální sporty. Nejvíc mně bavil ten softball. Dodneška na to rád vzpomínám.

Naše olympiáda zábavně

Připravily Kamy a Kristy

RYCHLOROZHovor - DEVÁŤÁCI

FLORBALISTKA versus FLORBALISTA

Eliška Svobodová

Michal Žapka

Položily jsme pár otázek našim spolužákům.

Zajímalo nás, jestli jsou nějaké rozdíly mezi tím, když sportují kluci nebo holky.

Jak dlouho se věnujete florbalu?

Tři a půl roku.

Proč zrovna florbal?

Hodně se mi na něm líbí rychlost
a že je to týmový sport.

**Kolik času při tréninku
věnujete rozvíčce?**

Patnáct minut.

Dávají vám při ní hodně do těla?

Ne, je hodně oddychová.

Děláte i jiný sport?

Jezdím na koni.

Jak dlouho se věnujete florbalu?

Sedm let.

Proč zrovna florbal?

Je to hodně kontaktní sport a hlavně
je dost svižný.

**Kolik času při tréninku věnujete
rozvíčce?**

Deset minut.

Dávají vám při ní hodně do těla?

Ano, občas mi bylo i na zvracení.

Děláte i jiný sport?

Lyžování a badminton.

Miša a Kristy

Co se v naší škole děje . . .

Exkurze do Kutné Hory

Na exkurzi v Kutné Hoře jsme byli 4. října 2016. Jela tam 8. třída a 7. A. na exkurzi jsme se mohli podívat do Vlašského Dvora, kde nás průvodce prováděl bývalou mincovnou a ukazoval nám, jak se razily mince, a pouštěli nám i krátký animovaný film o Vlašském dvoře. Navštívili jsme Muzeum stříbra a dověděli se spoustu zajímavostí o životě v Kutné Hoře v době středověku. Poté jsme se šli podívat do dolu, kde horníci dříve těžili stříbro. Tam se nám líbilo asi nejvíce a to z toho důvodu, že tam byly nízké a úzké chodby, kterými jsme se museli protáhnout. Také jsme si prohlédli chrám sv. Barbory.

Anketka

Co se vám líbilo na exkurzi nejvíce?

Kačka Špitková: Nejvíce se mi líbil chrám sv. Barbory.

Natálie Vašendrová: Líbil se mi důl, hlavně jak jsme tam byli v té tmě.

Robert Lázok: Mně se nejvíce líbila projížďka autobusem.

Tomáš Kodrik: Nejlepší byla ta sklepení.

Matěj Říha: Pro mě byl nejlepší zážitek na Vlašském Dvoře.

Připravil Matěj

The Action

Akce se konala 4. 10. v kulturním domě v Mladé Boleslavi, na kterou jely obě devítky. Všichni jsme byli ohromeni, jelikož v místnosti hrála hudba a všude kolem nás se míhala světla. Josef Melen, moderátor celého programu, na úvod pronesl pár vět. Poté nás uchvátila další věc, tanečnice, které nám předvedly krásnou choreografii, při které přinesly obrazovku, na níž se spustilo video. Ve videu bylo zachyceno, jak může vypadat moc ošklivá autonehoda. Video bylo ale vždy po částech zastaveno. Poprvé, když bylo video zastaveno, přišel na pódium Radek Mudroch, policajt, který nám vyprávěl svůj příběh toho, jak ho zavolali k autonehodě a tam našel svého, již mrtvého, kamaráda na místě spolujezdce. Jako druhý přišel Matěj Hříbal, záchranář, který nám též vyprávěl svůj příběh. Popisoval nám nejhorší autonehodu, u jaké kdy byl. V autě byli čtyři lidi, všichni byli opilí až na řidičku. Opilí kamarádi i její snoubenec si ji dobírali a naváděli ji k rychlejší jízdě. Řidička jim podlehla a ve velké rychlosti řízení nezvládla. Nakonec přežila jen řidička a její snoubenec. Ze svatby nakonec sešlo. Jako poslední přijel vozičkář Štěpán Hyka, který nám také vyprávěl svůj příběh. Jednou jel na jízdu s kamarády a vyjel se špatnou motorkou, která byla uzpůsobena akrobatickému tréninku. Štěpán ochrnl na spodní půlku těla. Život na vozičku ho dost omezuje a nikomu by to nepřál. Celý program skončil naším hlasitým potleskem.

Saša

Běh okolo Pískováku

Dne 9. září proběhl na naší škole každoroční Běh okolo Pískováku. Běhu se zúčastnili žáci prvního stupně. Žáci jsou rozděleni podle tříd do pěti kategorií. Holky a kluci běhají zvlášť. První tři místa navíc obdržela diplom a sladkou odměnu. Pamatuji si, jak mi to tenkrát přišlo strašně nespravedlivé, že já ani ostatní nic nedostaneme. Důležité však není vyhrát, ale zúčastnit se!

Zeptala jsem se některých vítězů, zda se jim líbil běh. Odpovědi byly jen kladné.

Kamy

Do knihovny

V říjnu navštívili žáci 7. A místní knihovnu. Paní Říhová si pro ně připravila velice pěkný program, během něhož se děti učily vyhledávat informace z různých publikací a pracovat s nimi. V září zavítaly do knihovny také obě deváté třídy. Žáci si zopakovali, co si z loňského školního roku pamatují o Karlu Hynku Máchovi, a dozvěděli se spoustu zajímavostí o jeho nejvýznamnějším díle - Máji.

IM

Exkurze do Terezína

Naše třída 9. B spolu s 9. A navštívila 15. září památník Terezín a město Litoměřice. Naše exkurze začala návštěvou Terezína, který se za druhé světové války používal jako pracovní tábor. Nejdříve jsem šli na malý židovský hřbitov a poté jsme přišli na malý dvůr, nasvačili se a čekali na paní průvodkyni. Ta nás na začátku zavedla na menší dvůr, kde přijímali vězně. Dále jsme si prohlédli cely, kanceláře, umývárny, marodku a samoty. Mnohé z nás tam přepadal tíživý pocit. Mně osobně se rozklepala kolena a cítila jsem se divně a určitě jsem nebyla sama. Po prohlídce jsme šli do muzea a na velký židovský hřbitov a na prohlídku krematoria. Pak jsme se jeli podívat do Litoměřic, krásného města plného kostelů, kde jsme na náměstí dostali rozchod. Poté jsme jeli domů.
Eli Ž.

Logická olympiáda

Nedávno byly zveřejněny výsledky nominačního kola Logické olympiády pro kategorii A 2.-5. ročník a pro kategorii B druhý stupeň ZŠ a odpovídající ročníky víceletých SŠ. V kategorii A soutěžilo 6 žáků školy.

Nejlépe se umístili (pořadí ve škole):

- 1. - 2. Eliška Hlaváčková a Pavel Skála (5. A)**
3. Vít Holec (3. B).

V kategorii B byla účast velmi slabá, zapojilo se pouze pět žáků. Nejúspěšnější z nich byla **Klára Oudrnická z 8. třídy**. Do krajského kola letos nepostoupil nikdo. Přesto všem zúčastněným děkujeme za reprezentaci školy. *Ing. Š. Švábková*

Mladý chemik

Žáci 9. ročníků se zúčastnili soutěže Mladý chemik.

Mezi třemi nejlepšími řešiteli byli tito žáci:

1. Marek Mayer
2. Michal Žapka
3. Michaela Palounková.

Tito žáci postupují do dalšího kola, které se koná na Masarykově střední škole chemické.

Mladým chemikům gratulujeme.

Mgr. Lukáš Sedláček

Bobřík informatiky

Naše škola se v týdnu od 7. do 11. listopadu zapojila do celostátní online soutěže Bobřík informatiky. Žáci soutěžili v kategoriích Mimi (4. - 5. třída), Benjamin (6. - 7. třída), Kadet (8. třída). Soutěž je zaměřena na úlohy z programování, kódování, hledání strategií a logiku.

Pro "ulovení BOBŘÍKA INFORMATIKY" bylo třeba získat v kategorii:

- a) **MINI** minimálně **120** bodů ze 192 možných
 - b) **BENJAMIN** a **KADET** minimálně **150** bodů ze 240 možných.
- Ing. Šárka Švábková*

Nejllepšími řešiteli v rámci školy jsou:

MINI:

- 1. Teichman Tomáš - 176 bodů
- 2. Zejbrdlichová Anna - 172 bodů
- 3. Piesche Beáta - 152 bodů

BENJAMIN:

- 1. Zemanová Markéta - 196 bodů
- 2. Pechanová Monika - 177 bodů
- 3. Pitrová Kateřina - 165 bodů

KADET:

- 1. Třísková Denisa - 220 bodů
- 2. Oudrnická Klára - 188 bodů
- 3. Špytková Kateřina – 185

Výtvarná dílna

Ve čtvrtek 3. listopadu se žáci 1. B vypravili do školy netradičně odpoledne kolem čtvrté hodiny. Všichni s rodiči, někteří i se sourozenci. Pod vedením paní Zuzany Zemanové se konala výtvarná dílna pro děti a rodiče. Vedoucí měla připravené látkové koníčky, které děti (spolu s maminkami) vybarvovaly. Pak přišlo na řadu přišití hřívy a ocasu. Hračku, ze které měly děti velkou radost, si odnesly domů. Výtvarná dílna se všem dětem, maminkám i jedné babičce a jednomu tatínkovi líbila a již se těší na další. *Mgr. Jitka Ječná*

Ceny za Lidice

Teprve nedávno jsme obdrželi ceny za získání třetího místa v soutěži škol v mezinárodní internetové soutěži Lidice pro 21. století. *IM*

Přírodovědný klokan

Naši žáci 8. a 9. ročníků se zúčastnili soutěže Přírodovědný klokan.

Mezi nejúspěšnějšími řešiteli byli tito žáci:

- Ladislav Zítka (9. A)
- Denisa Řezáčová (8. tř.)
- Michaela Palounková (9. B)

Gratulujeme úspěšným řešitelům.

Mgr. Lukáš Sedláček

Na co vzpomínáme? Začátek školního roku.

Začátek školního roku znamená pro všechny totéž. Začít znovu. A to nejen s učením, ale i získáváním nových zkušeností. Jak kladných, tak neodmyslitelně i záporných, kterých je však o hodně méně.

Pro prvňáčky, kteří zahájili svou docházku poprvé, je to důležitý milník v životě. Těší se na každý den, ze kterého si vždy odnášejí pocity štěstí a úspěchu. Šestáky čekala změna také. Druhý stupeň jim přinesl nové předměty a možnost zaměřit se více na to, co je baví.

Pro deváťáky je tento rok asi nejvýznamnější. Naposled zahájili ročník. Naposled okusí všechny pocity spjaté s touto školou a každý z těchto dní utváří jejich budoucí vzpomínky. Ať je tedy tenhle školní rok důležitější nebo je naopak obyčejnější, všichni dostáváme opět šanci za svou práci sklidit ovoce. Jakou bude mít chuť, záleží jen na nás.

Niky

Malá podzimní anketka :-)

Co říkají na začátek školního roku naši spolužáci?

Podle mě jsem začala školní rok dobře. Nejvíce kvůli tomu, že jsme jenom opakovali. Ale myslím, že bych mohla trochu zlepšit angličtinu.

(Kateřina Karnová, 7. A)

Školní rok jsem začal docela dobře, ale nechtělo se mi vstávat. Myslím, že bych měl zlepšit matiku.

(Tomáš Teichmann, 5. B)

Začátek je dobrý, chci se toho víc naučit.

(Samantha Majerová, 3. B)

A jaký pocit mají šestáci, kteří jsou nyní na druhém stupni?

Byla jsem trochu v šoku z toho, že musíme přecházet ze třídy do třídy, a začalo se víc zkoušet.

(Kateřina Pitrová, 6. tř.)

Den s . . . paní učitelkou

Lenkou Dajčovou

Paní učitelko, jsou všechny vaše pracovní dny stejné? Který jste si vybrala?

Každý den je jiný, některé dny jen učím a dozoruju na chodbě, jiné dny spíše „papíruju“ ve sborovně. Jako učitelka raději učím, takže si vyberu úterý.

Jak Váš den začíná? Kam vedou po ránu Vaše první kroky? Co všechno musíte stihnout, než jedete do školy?

Každý den vstávám v 5:50, moje první kroky vedou do dětského pokoje, kde provedu první pokus o probuzení své dcery. Než sednu do auta, musím se „zcivilizovat“ a připravit sobě i Evičce svačiny, někdy i oběd. O naše zvířectvo se stará manžel, takže to mám jednodušší.

Jak probíhá Váš den ve škole? V kolik hodin končíte?

Ve škole si připravím do košíku vše, co budu za celý den potřebovat, protože učím a dozoruji v jednom kuse od 7:35 do 13:20. Potom se vracím do sborovny a připravuji se na další den, opravuji písemky, řeším různé situace s kolegy nebo rodiči žáků a podobně. Končím obvykle mezi 15:30 a 16:00.

Co děláte odpoledne? Máte čas na svoje koníčky? Čím den zakončíte? Máte nějaké pravidelné rituály?

Po práci musím obvykle ještě stihnout nakoupit, ale pak už frčím domů a jdu s Evčou a pejsky na procházku, potom spolu jezdíme buď plavat, nebo do ateliéru malovat. Každý den končím odpočinkem - to je můj rituál, po dvacáté hodině odmítám dělat cokoli, co mě nebaví, a vypínám mozek :-)

Š. Kačka

Jíme zdravě? Jíme zdravě. Jíme zdravě? Jíme zdravě.

Podzimní jídelníček

Zapečená cuketa se slaninou

Suroviny: 2 menší cukety

100 g anglické slaniny

50 g tvrdého sýra

sůl

šlehačka

prolisovaný česnek a bylinky podle vlastní chuti

Postup:

- 1) Cuketu omyjeme a nakrájíme na kolečka (pokud je cuketa mladá, nemusíme ji loupat)
- 2) Zapékací misku vymažeme máslem a dno poklademe na kolečka nakrájenou cuketou. Cuketu osolíme a poklademe na nudličky nakrájenou slaninou a na hrubém struhadle nastrouhaným tvrdým sýrem. Dáme druhou vrstvu cukety.
- 3) V misce si rozmícháme šlehačku s česnekem a bylinkami a vlijeme ji na připravenou cuketu

Dýňová pěna

Suroviny: 400 g podušeného rozmixovaného dýňového pyré

600 ml smetany na šlehání

100 g přírodního cukru

špetka mletého muškátového oříšku nového koření

2 špetky mletého zázvoru

4 špetky mleté skořice

vanilkový extrakt

cereální čokoládové lupínky, ovoce, kakao

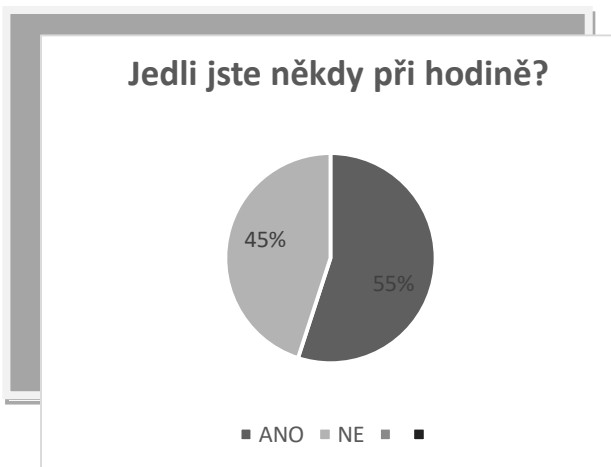
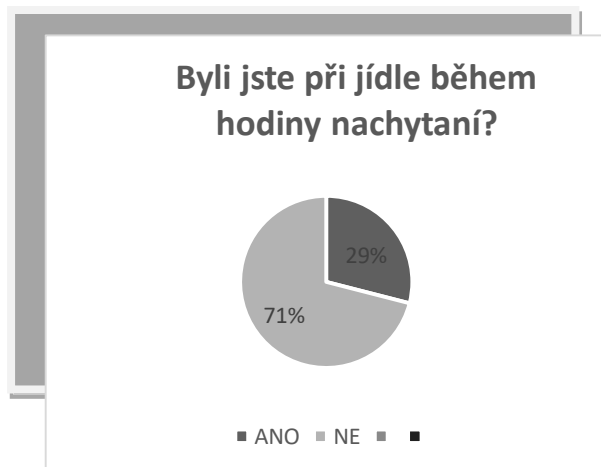
Postup:

- 1) Vychlazené podušené dýňové pyré propasírujeme přes hustý cedník do hrnce. Přidáme třetinu smetany, cukr, koření a na velmi mírném ohni pět minut provaříme. Necháme zchladnout.
- 2) Zbylou smetanu vyšleháme s několika kapkami vanilkového extraktu do tuha.
- 3) Pyré a šlehačku opatrně promícháme, přemístíme do misky a přetáhneme potravinovou fólií. Necháme vychladit alespoň dvě hodiny.
- 4) Na misky rozdělíme cereálie a pokrájené ovoce. Pěnu dáme do misek a posypeme kakaem.

Miša

Patří do školy? Jídlo o hodině.

Jídlo o hodině? Zeptali jsme se žáků naší školy, jestli jedí nebo někdy jedli o hodině a jestli na to učitelé přišli. Výsledky jsou zajímavé. (ANO - NE) Kamy a Kristy

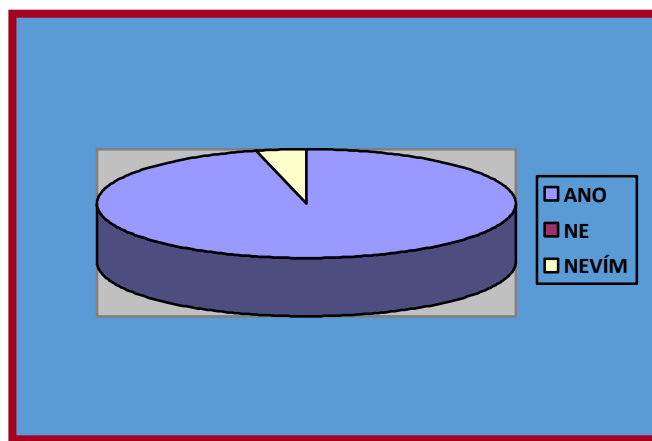

Duel - Duel - Duel - Duel - Duel

Byli byste pro, aby žáci prvního stupně chodili na oběd v jinou dobu než žáci druhého stupně?

Myslím si, že jídelna je moc malá na to, aby tam byl současně celý druhý stupeň a ještě několik tříd z prvního stupně. Ti, co mají ještě odpolední vyučování, se nestihnou ani v klidu najíst, protože stojí na konci řady. Často vede fronta až do šaten. V jídelně je hrozný hluk, protože nás tam je tolik. Někteří učitelé posílají do jídelny celou dlouhou frontu, děti pak stojí za zády ostatním, koukají jim do talíře ruší. Děti z prvního stupně jsou navíc posílány dopředu, aby nestály vzadu, což mi přijde nespravedlivé. Pak stojíte dobu ve frontě, která se ani nehne. Nikomu se tohle uspořádání nelíbí, a proto chceme, aby první stupeň chodil v jiný čas než druhý.

Elsa a Kristína

ANO – 96% žáků

NE – 0% žáků

NEVÍM – 4% žáků

Co je v módě... Pokémon GO

Pokémon GO je celkem svěží hra. Jen pár měsíců od oficiálního vydání už si nabrala řadu oddaných fanoušků. Nedivil bych se ale, kdybyste byli členy této pokémonové mánie, jelikož je u nás na škole tato hra také dost populární.

Základy: Základem je lov pokémonů, který funguje díky GPS lokaci. Jednoduše, najde vaši polohu, kterou ztvární podle vámi vytvořené postavičky. Každý pokémon je náhodně generovaný v nějakém místě a jakmile se k tomu místu přiblížíte na určitou vzdálenost, tak se pokémon zviditelní a vy ho budete moci chytit.

Co s pokemony dále: Chycené pokemony můžete dále evolvovat nebo vylepšovat díky star dustu (hvězdnému prachu) a candies (sladkosti). Candies získáte za prodej anebo za ulovení pokémona. Každý pokémon má svůj vlatní druh candies! Ty, které dáváte jednomu pokémonovi, druhý nejl!

Postup hrou: Postup hrou můžete urychlit navštěvováním pokéstopů, ze kterých dostáváte star dust a speciální předměty. Nebo bojem v tělocvičně proti pokémonům hráčů z jiných týmů, zde ovšem platí určité výhody a nevýhody daného typu pokémona.

Speciální předměty: Speciální předměty jsou například vábnička pro pokémony, která se umístí na vaši postavičku. Dále třeba krystal na oživení pokémona, všelék na pokémona, inkubátor pokémonních vajec, nebo vábnička, která se umísťuje na pokéstop.

Hrál jsem Pokemon GO přes prázdniny a užil jsem si spoustu legrace. Největší zážitky mě potkaly s kamarády při chytání na kole. Tato hra přichází s novým tématem a můžu ji pouze doporučit.

D. Lopusanský

Máme rádi pohádky - Kryšáci

Tento pohádkový příběh je napsán jako kniha, ale taky je natočen ve formě seriálu, který byl uváděn jako Večerníček. Příběh se odehrává na smetišti ve Vizovicích, kde žijí dvě krysy Hodan a Hubert a jejich kamarád laboratorní potkan Eda. S nimi tam bydlí keramický trpaslík Ludvík. Společně zažívají různá legrační dobrodružství.

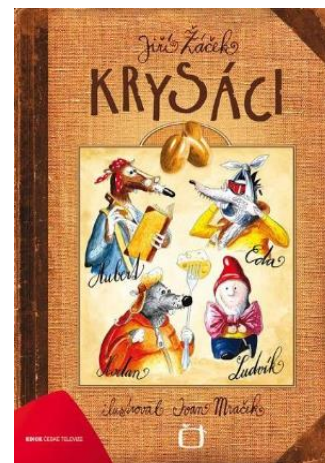
Seriál byl natočen v koprodukcí České televize v roce 2005.

Literární předloha: Jiří Žáček

Ilustrace: Ivan Mraček

Seriál režíroval Cyril Podolský.

Seriál má 26 dílů. Např. Maják, Lochneska, Kocour Brno...

Katka

Co si přečíst - Co si přečíst

Jack Thorne: Harry Potter a prokleté dítě

Tato kniha je pokračování snad nejznámější knižní série. Prvních osm dílů napsala J. K. Rowlingová jako klasickou knihu, ale tato kniha je napsána jako divadelní hra.

Vše začíná, když se syn Harryho Pottera, Albus Severus Potter, dostal v Bradavicích do Zmijozelu. Už ve vlaku se seznámil se Scorpiusem Malfoyem, kterého si velmi oblíbil a brzy se stali nejlepšími přáteli. Jednou Alb zaslechl svého otce, jak si povídá s otcem Cedrika Diggoryho, který mu vyčítal smrt svého syna a prosil ho, aby se vrátil v čase a Cedrika zachránil. S tím Harry nesouhlasí, ale Albuse to zaujme. Spolu se Scorpiusem a Rose (dcer Hermiony a Rona) ukradnou z Ministerstva kouzel obraceč času a přemístí se do minulosti. Do doby, kdy se konal první úkol Turnaje tří kouzelníků. Pokaží Cedrikovi boj s drakem a vrátí se zpět. Ale hned zjistí, že něco není v pořádku. Hermiona už není ministryně kouzel, nevzala si Rona a Rose se ani nenarodila. Snaží se to napravit tím, že se vrátí do druhého úkolu a opět to Cedrikovi pokaží. Když se vrátí zpátky, tak už neexistuje ani Albus. Ještě horší je, že je teď Scorpius úplně sám ve světě, kde vládne lord Voldemort. Albus s pomocí Severa Snapea, Hermiony Grangerové a Ronalda Weasleyho pošlou Scorpiuse do doby, kdy zemřeli Harryho rodiče. Albus už zase žije a pošle rodičům vzkaz do přítomnosti, kde jsou. Ti je přijdou zachránit, ale zjistí, že to nebude tak jednoduché, protože už od začátku vše zhoršuje Voldemortova dcera, kterou měl s Bellatrix Lastrangeovou. Nakonec se jim podaří ji zastavit a vše se vrátí do normálu.

Miša

Píšu, píšeš, píšeme...

Nádherný bílý kůň

Kateřina Karnová

Jednoho krásného letního rána jsem jako obvykle utekl z domova kolem čtvrté hodiny ráno. Vždy jsem běžel na jedno jediné místo. Bylo to nejkrásnější místo na světě. To místo se jmenovalo Alžbětina skála. Chodil jsem tam kvůli krásnému východu slunce, ale dnešek byl jiný, protože ve městě byl jarmark. Nechtěl jsem být sledován lidmi, kteří připravovali stánky, jak běžím někam do neznáma. Možná by to řekli rodičům. Proto jsem se vydal přes černý tajemný les. Říkalo se, že před svítáním je les nejvíce tajuplný. Ale já se nebál. Položil bych život za to, abych mohl znovu a znovu vidět tu krásnou přírodu plnou nových překvapení. Když jsem přeběhl přes les, dostal jsem se na nádhernou louku lesknoucí se v té tmě kapkami rosy. Kdysi jsme si tu hrávali se sestrou, ale dnes tu nebyli sestřiny slaměné panenky a moji slamění koníci. Dnes se tu pásal krásný bílý kůň s hřívou trochu nažloutlou. Měl tajemné černé oči. V ten okamžik jsem si představoval, jak se na něm

projíždím a dostávám se až na to přenádherné místo. Po chvíli přemýšlení o tom nádherném koni jsem se k němu přiblížil. A pak zase o kousek a nakonec jsem měl jeho hlavu přímo před očima. Báł jsem se ho pohladit, ale moje touha byla tak veliká, že jsem přeci jenom natáhl ruku a pohladil ho. Kůň stál na stejném místě a hleděl mi do očí. Neovládl jsem se a vyhoupl se na koně. Užíval jsem si to. Konečně je má cesta za nádherou doplněna další nádhernou věcí. Když už jsem se konečně rozhodl kopnout koně do slabin, ucítil jsem, jak kůň znejistěl. Trošku jsem sebou cukl, ale i tak jsem stále seděl na tom překrásném bílém koni a jel dál nahoru. Celou cestu jsem se báł, jestli mě kůň neshodí. Ale nestalo se tak. Ani sebou necukl. Když jsem si vychutnal východ slunce, znovu jsem sedl na koně a vracel se zpátky na louku. Báł jsem se vzít koníka domů, proto jsem ho nechal na louce. Běžel jsem domů, aby se o mě rodiče nebáli. Další den jsem se znovu vydal přes les na louku, ale kůň tam nebyl. Chodil jsem na ta místa i další týdny, ale kůň už se nikdy neobjevil. Od té doby stále sním o tom, že znovu pojedu na tom nádherném bílém koni.

Vesmír jednorožců (Adéla Bernardová)

Svět jednorožců je jako druhá Narnie. Ten svět neboli Vesmír není ve skříni nebo v obrazu, ale je ve Vesmíru. Jednorožci si ve Vesmíru mezi planetkami a hvězdičkami poletují. Uprostřed místa, kde nejčastěji poletují jednorožci, je planeta Země. Nic netušící planeta Země. Nikdo z lidí neví, co ve Vesmíru je. Jednorožci ale nemají odvahu se na Zem podívat, takže se lidé ani nedovědí, že nějaká čtyřnohá zvířátka s jedním špičatým rohem mezi očima existují. Lidé si o nich budou jen číst v knížkách a koukat na ně v televizi. Kdyby se náhodou nějaký človíček jen tak toulal po Vesmíru, možná by je spatřil. Dělán si legraci. Jednorožci v žádném Vesmíru nejsou. Jsou jen v mé hlavě, v mé mysli, protože to jsou úžasná, krásná a roztomilá zvířátka, která jsou vymyšlená. Ale stejně je mám ráda. Je to jedna moje veliká fantazie. Anebo není? Už jste nějakého potkali?

Město? Příroda? (Eliška Žáčková)

Představte si dva ostrovy. Na jednom je město, domy, obchody, hotely a lidi a na druhém je příroda, stromy, tráva, potoky a zvířata. Jsou to dva úplně odlišné světy, které se navzájem prolínají. Města zasahují do přírody a příroda zasahuje do měst. Co by se stalo, kdyby se tyto dva světy propojily? Představte si silnici, ze které vyrůstá tráva a keře, mezi auty běhají zvířata a létají ptáci. Domy jsou porostlé břečťanem, z oken vykukují větve. Jak by se lidem žilo v těsné blízkosti s přírodou a zvířaty? Jak by se žilo zvířatům po boku lidí? Byla by to dokonalá harmonie nebo věčný chaos?

Lidé před dávnými lety v souladu s přírodou žili a asi se měli docela dobře. Udržovali oheň, sbírali lesní plody a lovíli divokou zvěř, přírodu nijak zvlášť neovlivňovali. Teď je to jiné. Z původní přírody už toho moc nezbylo, některé druhy zvířat zůstaly už jen v encyklopediích, silnice a lidská obydlí nahrazují lesy a lidí je tu čím dál víc.

Jak tohle může dopadnout? Skončí to zánikem lidí, nebo přírody? Ona bez nás žít dokáže, ale my bez ní ne. Proto je důležité si jí vážit a snažit se o rovnováhu mezi lidmi a přírodou.

Moje vysněné město (Petra Dědková)

Pro mě, jakožto pro dítě, by bylo nejlepší město plné zábavních parků, kolotočů a hřišť. V mém městě by nebyly žádné autobusy a auta, jelikož mi je v nich špatně, jezdily by tam jen vlaky. Ale ty vlaky by nebyly osobní, protože bych chtěla, aby se do nich za jízdy dalo naskočit. V mém městě by nebyli bohatí. Samozřejmě, že by musel někdo dělat starostu, ale on či ona by byli na úrovni všech ostatních. Nechci, aby tam byla bída, jen chci rovnost a spravedlnost. Určitě je to nejspíš naivní představa, ale chtěla bych, aby byli všichni šťastní a navzájem si pomáhali. Což se nemůže stát, protože se vždy najde někdo, kdo chce víc, než může mít a nakonec to dostane. Ale podle mě se štěstí nebo přátelství za peníze nekoupí. V mém městě by si byli všichni rovni, ať už by byli jakékoliv barvy pleti či národnosti. V tomto městě by byl všeho dostatek. Všude by byly parky a hřiště, kde by si děti celé dny hrály. Byli by tu zdravotníci a lidé, co chtějí pomáhat ostatním. Chtěla bych, aby se část vědců zabývala výrobou léků proti nemocem, které dnes nejdou vyléčit. Toto město by se jmenovalo Hope, v překladu Naděje.

Město snů (Milan Žáček)

Podle mě by ideální město bylo takové, kde by si byli všichni rovni. Nekonal by se zde žádné zločeské činy ani vraždy, věznice by nemusely existovat. Ve městě by mohl být velký park, kam by lidé chodili venčit své chlupaté miláčky a seznamovali se, nebo si jen šli sednout na lavičku a koukali se na tu krásu kolem sebe. Nádherně rozkvetlé stromy a různorodé rostliny by zde nemohly chybět. Přál bych si, aby v zimě padalo hrozně moc sněhu celou zimu a ani jednou nepřestalo, ne jako teď, že napadne trochu sněhu a druhý den je to pryč. Uprostřed města by mohl být obří rybník, který by byl neustále zamrzlý. Tam by se chodilo bruslit a hrát hokej. Také by zde byl obrovský vodní svět se spoustou tobogánů, které by končily v nedalekém moři. Nebyly by zde žádné školy. Lidé zde žijící by byli chytrí a nepotřebovali by žádné vzdělání. V obchodech by bylo vše zadarmo a lidé by si mohli vzít, co se jim zachce. Asi si myslíte, že by tímto způsobem byly všechny suroviny hned pryč, ale tady ne, tady by jich bylo nekonečně mnoho. Lidé by zde byli určitě spokojení. Žili by zde v míru a klidu. Každý by měl úsměv na tváři a neměl žádné starosti. Všichni by si vážili svého života, protože mají to štěstí žít v tak úžasném městě plném úžasných lidí.

Formule (*Marek Mayer*)

Lewis Hamilton je špičkový jezdec Formule 1. Po získání titulu a vyhraném souboji o první místo se svým stájovým kolegou Nicem Rosbergem ve své formuli Mercedes v roce 2015 se mu přestalo dařit. V nové sezoně 2016 měl buď technickou závadu, nebo skončil pod stupni vítězů. Začalo se povídat, že ztratil formu a talent. Začal také prohrávat souboj, který vedl i minulý rok. Mohl být rád, že Nico taky párkrát nebodoval. Dva závody před koncem sezony dostal Hamilton novou formuli. Byla lehčí, hbitější a měla silnější motor. Rosbergovi zůstala ta starší. Na Velké ceně Dubaje nikdo o nové formuli nevěděl a skoro všichni si mysleli, že nemá šanci na výhru. Jenže tam vstal z mrtvých. Vyhrál tréninky a kvalifikaci. Hned po startu šel do čela závodu. Nic zajímavého se během závodu nestalo, a tak si dojel pro vítězství. Na poslední Velké ceně v Abú Dhabí se nepředpokládalo, že vyhraje, ale všichni se domnívali, že vítězem bude Rosberg. Vyhrál oba tréninky, ale v kvalifikaci byl až čtvrtý. Po startu se zapojil za vedoucí trojici a drží se jich. V jedné zatáčce ho Rosberg vytlačil do šterku a vypadalo to, že Hamilton skončil. Ale nevzdal se. Šlápl na plyn a rozjel se. Pomalu začal předjíždět ostatní a znovu se dotáhl na čelo. Zbývalo jedno kolo závodu. Ztrácel tři sekundy na Nica. Když už byli v poslední rovině, Hamilton na to šlápl a ocitl se těsně vedle Rosberga. O vítězi musela rozhodnout až cílová fotografie. A už bylo jasno. Hamilton přijel do cíle o setinu sekundy dříve než Rosberg.

Jenom roboti? (*Daniel Lopušanský*)

Další ráno, další den, další pády systému, další opravy... Den co den ten samý život. Jako suchozemská krysa! Od té doby, co se Jízdy Časem zrušily, tu čekám. Sobci! Myslí si, že nemáme život! Blázní! Hodinové fronty pro ubohý hliník, který se na první zatáčce ohne! Kdo to kdy viděl! Válka, zase jenom válka! My už ani nejsme pěšáci, jsme už pouze neopracované suroviny, nebo tak nás vidí vládce. Argonová deska se začíná rozpadat! A z jakého důvodu je hyperpohon pro závody zakázaný? Z jakého důvodu jsou závody nelegální? To, co nás staletí živí, je teď zakázané! Toto není žádný život! „Den co den se ten blázen takhle vzteká, neváží si svého života, neváží si pantácti tisíc let, které dostal od krále.“ „Pche, já mít tolik hodin, utratím to za dům a zbytek bych si schoval do banky. Byl bych za to nesmírně vděčný.“ „Zmlknete, vy dvě rachotiny, nejste mi k ničemu!“ zazuřil člověk. „R 304, pamatuješ, jak jsme opravovali to pozemské auto? Využil jsem na to několika set hodin, něco kolem osminy mého života.“ „Jo, R 305, byly to staré dobré časy, jídlo stálo

pár minut, nové auto pouhé tři týdny života. Vše bylo tak levné.“

„Sklapněte, vám říkám!“ opět a děsivěji šlel člověk.

„Jo, jo, to byly časy. Pamatuješ, jak se díky nám stal panovníkem? Byl jsem na to moc hrdý.“

„Copak mě nikdo neslyší?“ již v klidu promluvil člověk.

Den co den roboti pokračovali v rozhovoru, nevšímajíce si toho, že člověk již nereaguje. Člověk již nežil. Avšak to roboti nemohli tušit. Byly to jen primitivní formy života. Nemohli pochopit pojmy zdraví, nemoc, smrt. Žili v domněnání, že člověk pouze spí, protože na časoměru života měl ještě dva tisíce hodin života. Ti roboti byli hloupí. Chyběla jim inteligence. Byly to jen opracované suroviny.

Moje vzlety a pády

(Michaela Palounková)

Taky se vám někdy zdálo, že je váš život jeden velký omyl? Já měla tento pocit stále. Byla jsem ta malá tlustá samotářka, která měla nejlepší známky ze třídy. Když jsem byla menší, nějak okolo těch sedmi let, jsem úplně nevnímala, že mě ostatní mají za něco mín. Jediný důvod, proč narážky na mé tělo omezili jen na třikrát denně bylo, že jsem pro ně byla jen chodící knihovna. Od slovníku spisovné češtiny až po různé encyklopedie. Takto to pokračovalo dalších pět let. Poté, co jsem dospěla do věku, kdy mě začal zajímat můj vzhled, jsem si uvědomila, jak to se mnou opravdu je. Ano, brečivala jsem. Moc. Vyhýbala jsem se všem a zcela jsem se do sebe uzavřela. Spousta lidí neví, jak jsem se cítila.

Každý večer jsem šla spát s přáním, ať už se ráno neprobudím. Prostě jsem to chtěla skončit. Jen jsem na to neměla dost odvahy. Byla jsem uzavřená ve svém těle, které jsem tolik nenáviděla. Jak to asi skončilo? No, jelikož vám to tu teď vyprávím s úsměvem na tváři, tak asi skvěle. Prostě jsem se z toho dostala. Začala jsem chodit na florbal, běhat a cvičit. Změnila jsem stravu a ještě, což je nejdůležitější, naučila jsem se mít samu sebe ráda. Měla jsem radost z každého kila, které jsem ztratila. A se zbytkem si už poradila puberta. Neříkám, že jsem teď dokonalá. Nikdo není dokonalý. Ale mám své tělo ráda. Miluji svou rodinu a přátele a oni milují mě. Naštěstí mám kolem sebe lidi, které by milovali i mé předešlé já. A ještě jednu věc jsem se naučila. Neposuzuji lidi podle vzhledu. Nejdříve musím poznat, jací jsou. A jsem zklamaná, že jsem jedna z mála.

Už nemůžu dál! (Michal Žapka)

Za svůj dosavadní čtrnáctiletý život jsem zatím neprožil žádné větší události a situace. Proto ani svoje vzlety a pády nemůžu hodnotit jako nějak závažné. Rozhodl jsem se ale napsat o své fyzické síle, která zapříčinila můj „pád“ i následný „vzlet“. Obojí jsem zažil během rodinného cyklistického výletu. Jedno krásné letní slunečné ráno se vydala naše devítičlenná skupina na celodenní cyklovýlet. Trasa byla naplánovaná přes německé hranice ke skalnímu hradu Oybin a dále k jezeru Olbersdorf. Cesta tam byla velmi příjemná, většinou jsme jeli spíše po rovině a sjížděli dolů z kopce. Bohužel jsem netušil, co mě bude čekat cestou zpátky. Ve chvíli, kdy rtuť teploměru vyšplhala nad třicet stupňů Celsia, jsem měl před sebou výšlap do nekonečného kopce. Sluneční paprsky se opíraly do našich unavených těl a já jsem si při každém šlápnutí do pedálů myslel, že zdolávám Mont Everest. Několikrát mi prolétlo hlavou, že to zkrátka vzdám. Kolo tu nechám a půjdu pěšky. Přesto to nevzdávám, sbírám poslední zbytky sil a vyšlapu na tzv. Dolní Sedlo. Tam se ale dozvídám, že jsem zatím v polovině kopce a musím vyšlapat ještě na Horní Sedlo. Teď teprve přišel ten pravý pád. Končím! Už nemůžu dál! Nakonec zatínám zuby a jedu. Nebo spíš nejedu, ale sunu se nahoru jako šnek. Na pokraji svých sil se dostávám na vrchol obce Horní Sedlo. Jsem sice naprosto vyčerpaný, ale najednou se mé pocity otáčejí. Byl jsem úplně dole, ale teď se cítím jako král. Jsem nahoře! Jsem na vrcholu! A to nejen na vrcholu kopce, ale i na vrcholu svého pocitu vítězství. Vítězím sám nad sebou!

Pobavte se! :-)

Táta ráno vytýká dceři: „Jestli dneska z té písemky přineseš něco horšího než dvojku, tak zapomeň, že jsem tvůj otec!”
„Dobrá,“ odpoví dcera. Vráť se ze školy.
„Tak jak dopadla ta písemka?“ ptá se táta.
„A ty jsi kdo?“

Chuck Norris vyhrál rallye Dakar na kajaku...

Proč si hokejisté ulevují potichu?
Aby to nebylo zakázané uvolnění...

Máte-li dojem, že ve svém pokoji vidíte nepořádek, nenechte se zmást. Jedná se pouze o systém uložení věcí, který momentálně nechápete.

„Víš, jaký je rozdíl mezi WC a kuchyní?“
„Nevím.“
„No, v tom případě to u vás doma teda musí vypadat!“

HLAVOLAMY

Víte, co se vznikne, když spojíte žížalu a ježka? Ostnatý drát...

B/ V turnaji žen ve stolním tenise se na prvních místech umístily Burešová, Kroužková, Petříková, Součková a Záleská. Alena, Eva, Jarmila, Petra i Soňa podaly dobré výkony a ty teď urči z dalších údajů přesné pořadí. Vítězkou se stala Alena, druhá skončila Kroužková a čtvrtá Soňa. Záleská se umístila o dvě místa před Součkovou, Eva tři místa před Burešovou, která se nejmenuje Jarmila.

Skrývačky - hledej města:

- Jeden si nechám a ostatní rozdám.
- Lidé zlí nebo hloupí mohou být nebezpeční.
- Luciano Pavarotti byl velkým operním zpěvákem.
- Můj kamarád Artur Novotný je docela pohledný.
- Dnes se mnou ven nepůjde, bolí ji hlava.

A/ Každá třída představuje jiné číslo.
Uhodneš následující příklady?

$$9. B + 9. B + 9. B = 30$$

$$9. B + 9. B + 5. A = 25$$

$$9. B + 5. A + 7. B = 25$$

$$9. B + 7. B \times 5. A = ???$$

připravili Matěj a Luky

ky: A
60 B/
AZ EK
-JS
SP-PB

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Kateřina Karnová (Katka), Matěj Říha (Matěj), Lukáš Zvěřina (Luky) - 7. A, Nicole Kačurová (Niky), Matěj Nechánský (Matěj), Kateřina Špytková (Š. Kačka) – Den s..., Eva Štěpánová (Evča Š.) – 8. třída, Alexandra Havryljuková (Saša), Kristína Kirajnová, Míša Palounková (Míša), Kamila Smandrová (Kamy), Eliška Svobodová (Elsa), Kristýna Veselá (Kristy) a Eliška Žáčková (Eli Ž.) – 9. B.

Cena 10,- Kč